

forfvarlig Gang, og Finansudvalget har indrømmet mig, at et Beløb, jeg tidligere har faaet for at sætte vedkommende Telegrafister i Stand til at faa Permission, ikke skal berøres af denne Rægtelse. Saa skal jeg lade mig nøje med denne Indrømmelse, som jeg herved slaar fast. — Til Nørrebro har jeg foreslaaet 1,000 Kr., og i det Sted foreslaar man 500. Jeg gør opmærksom paa, at det er noget, der gaar ud over Publikum. Det er nemlig Udbringelse af Telegrammer, Posten gælder, saa hvis man ikke kan udbringe Telegrammerne, skyldes det Rægtelse af Folketinget. Smidertid haaber jeg nok, det ordner sig, og det kan ikke nytte mig eller Telegrafvæsenet, at vi sige, vi ingen Penge have til at lade Telegrammerne udbringe for, det finder Publikum sig ikke i, og giver dog ikke Folketinget Skylden, men skal nok vide at lægge den paa Ministeren og Telegrafvæsenet.

Den ærede Ordfører omtalte ogsaa Skolebørnens Ferierejser og sagde, at det var besørget saaledes, at det var til Være for de vedkommende Skoler og andre, der havde disponeret i den Retning. Jeg tror ogsaa, det besørjes saaledes, at det er til Være for Statsbanernes Personale. Det er nemlig et ganske overordentligt Offer, som man paalægger de vedkommende, der ledsage Togene. Man gør sig ikke nogen Ide om, hvilken Ulejlighed de vedkommende maa have, og hvilken pekuniær Opofrelse de maa vise. Den ærede Ordfører mente ogsaa, at det var noget lidt, at man befordrede 10,000 Børn. Jeg vil bemærke, at det forenede Dampskibsselskab befordrer ogsaa 10,000, saa det bliver dog ret rundeligt. Jeg tør ikke i Djeblippet sige, om det er muligt at paatage sig Besørgelsen af flere. Man har nu for god Ordens Skyld og ogsaa for Børnens Skyld maattet gaa over til Ekstratog. Det hele vedrører Jernbanebudgettet i en ikke ringe Grad; men jeg skal tage under Overvejelse, om man kan gaa videre. Saa nævnedes den ærede Ordfører ogsaa Rejser fra Landet til Byerne, særlig til Kjøbenhavn. Men skal det være indrettet saaledes, at en hvilken som helst Skole kan rekvirere et hvilket som helst Antal Billetter til en hvilken som helst Rejse, saa kan det virkelig ikke gaa an. Jeg mener, at Statsbanerne bør stille sig saa tulant, som vel muligt, i den Slags Ting, og jeg vil ogsaa stille mig velvillig herester; men man kan jo ikke besørge 30—50,000 Børn med Statsbanerne, uden at det koster Penge, og det kan ogsaa gerne være, at man her en Gang ved Lejlighed kommer til at føle det, thi at holde

paa, at Statsbanerne skulle udbringe saa meget som muligt og tillige besørge saa meget som muligt gratis, det er to Standpunkter, som ikke godt kunne forliges med hinanden.

Husmandsrejserne skal jeg ogsaa gerne interessere mig for, uden at jeg i Djeblippet er i Stand til at sige, om det vil være muligt at komme ind derpaa. Det er jo ganske klart, at man her kun har at gøre med organiserede Rejser, og man har altsaa kun med dem at gøre, for saa vidt det er bestemte Router, og for saa vidt det er bestemte Tal, og for saa vidt Rejsen dirigeres af den vedkommende Forening eller af dem, som paatage sig en saadan Ordning. Der maa forlanges et bestemt Minimumstal, og Anmeldelse maa ske i Forvejen. Men jeg skal gerne tage Sagen under Overvejelse.

Den ærede Ordfører talte om Postabonnementet for Norge, Sverige og Danmark og erkendte, at Reglerne vare klare nok, men mente, at der maatte være nogen Misforstaaelse paa forskellige Punkter. Det er meget muligt, men det kan ikke nytte, at den, som er misfornøjet med en enkelt Forsendelse, henvender sig til Finansudvalget; han maa henvende sig til Postbestyrelsen i hvert enkelt Tilfælde, og saa vil hvert enkelt Tilfælde blive Genstand for Undersøgelse og Sagen overvejet.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) var udsørligt inde paa Postforsendelse af Blade — „disse gode Kunder for Postvæsenet“, som det ærede Medlem sagde. Det er første Gang, jeg hører, at Bladene ere gode Kunder for Postvæsenet. Jeg troede, at Postvæsenet gav Bladene en umaadelig Subvention. Vi saa nemlig 4 eller 8 Ore for at besørge et Brev, men $\frac{1}{2}$ Ore for at besørge et Blad, og det kunde dog være, at der var mest Ulejlighed ved Bladene (Afbrydelse af Bust). Nu siger det ærede Medlem, at det er Jernbanerne, der er Tale om, Forsendelsen af Frimærkepakker. Men Spørgsmaalet er jo rettet til Postvæsenet, men for saa vidt der er Tale om Forsendelse af Frimærkepakker, vedkommer det ikke Postvæsenet. Jernbanerne har jeg ikke hørt om den Sag, men som Frimærkepakke er der vel intet i Vejen for, at man kan besørge et Blad.

Jeg gaar saa over til § 26, hvor der er den betydelige Bevilling af 224,000 Kr. til Bestyttelsesarbejder paa Sjællands Bestykt, Bestyttelsesarbejder ved Thyborønkanal. Det vil være i Grænding, at man i flere Aar her har bestrebt sig for at tilvejebringe et Sejløb ind ad Thyborøns Kanal. Det